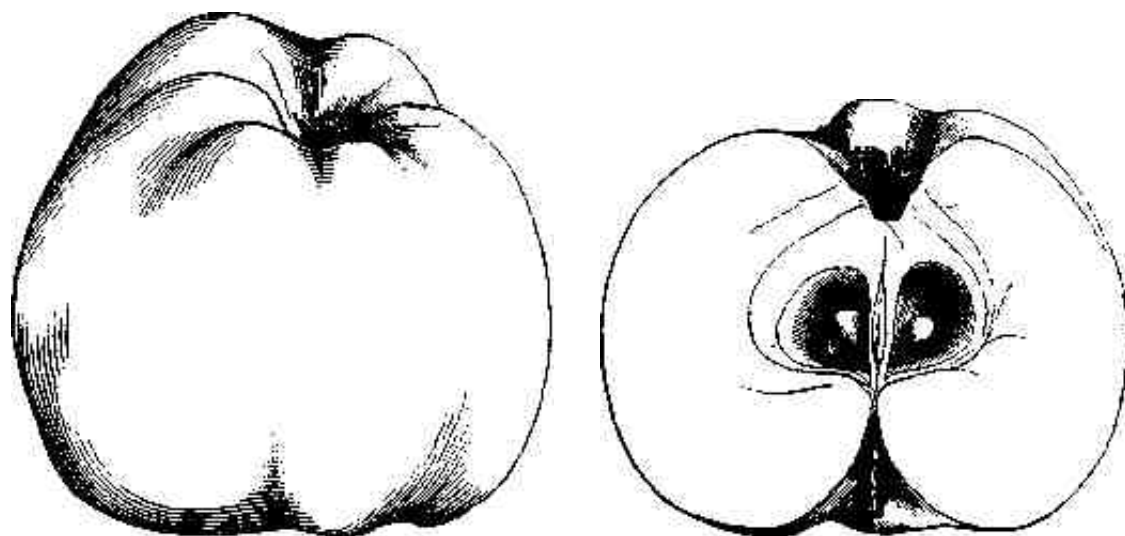

97. Cox's Pomona.

Literatur og Synonymer:

Cox's Pomona (Hogg, The fruit manual, 1884, p, 55). - id. (Downing, The fruits and fruit-trees of America, 1886, p. 135). - id. (André Leroy, Dictionnaire de pomologie, Nr. 129). - id. (Lauche, Deutsche Pomologie, I, Nr. 59).

Historie. — Dette Æble er ligesom Cox's Orange Pippin opelsket af Frø af Mr. Cox i Colnbrook Lawn, der er beliggende ved Landevejen mellem London og Windsor.

Beskrivelse af Træet. — Træet synes hårdført, men ikke meget kraftigt; det voxer i Planteskolen godt, dog er det at antage, at det ikke vil opnå nogen betydelig Størrelse. — Årsskud: talrige, temmelig oprette, lange, middeltikke eller tynde, lidet knæede, uldede, rødbrune, på Solsiden sølvgråhuede, med talrige, store, langagtige Lenticeller. — Bladknopper: middelstore, flade, spidse, uldede, tilliggende. — Blade: på Sommerskuddene middelstore, ægformede, med tilføjet Spids, rund eller stump savtakket Rand, kort, middeltyk, meget uldet Bladstilk og små Axelblade; Bladene om Frugtknopperne ere ovale med mindre stump savtakket Rand. — Frugtkopper: små, stump kegleformede, med kastaniebrune, ikke meget uldede Knopskjæl. — Blomster: over middelstore, næsten sildige, med overliggende, rundagtige, udvendig lys rosenrøde eller kjødfarvede, indvendig hvide Kronblade.

Frugtbarhed: på Dværgræer meget stor og temmelig tidlig.

Kultur. — Træet lader sig på Vildling temmelig hurtig opelske til smukke Halvstammer og Pyramider, som man her i Landet kan udplante i Haven under gode Forhold; men Frugterne opnå kun på Dværgræer den Størrelse og Skjønhed, for hvilke de ere så afholdte. — På Paradis eller Doucin tager det godt fat og opnår en passende Størrelse; det passer for alle små Former, Snortræer indbefattet.

Beskrivelse af Frugten. — Størrelse: meget stor, almindelig 85 mm. bred, 73 mm. høj, i bedste Udvikling 100 mm. bred og 84 mm. høj. - Form: fladt bygget, afstumpet kegleformet; Bugen sidder under Midten, hvorfra den afrundes lidt imod den brede Stilkende, over Bugen aftager den noget imod Bægerenden og ender meget afstumpet. Den ene Halvdel er hyppig større end den anden. Tværnsnit bred- og flad-kantet. — Frugstilk: meget kort, når ikke Periferien, middeltyk, træagtig, meget dunet, oftest grøn, siddende i en meget dyb og bred, ofte noget foldet, med Ruststråler beklædt Stilkgrube. — Bæger: stort, åbent, uldet,

grønt; Bladene temmelig lange, spidse, middelbrede, i Bunden adskilte, oprette og ofte med lidt udadbøjede Spidser; anbragt i en meget dyb, ikke meget bred Nedsenkning imellem fem Ribber, der på Bægerhvelvingen ere meget høje og brede, men afrundes og afflades, idet de gå ned over Frugten. Bægerhulen bredt kegleformet og ofte kantet, — Hud: smattet, glat, glinsende, lys grønliggul, ofte næsten lysegul, på Solsiden smukt karmoisinrød, mest som marmoreret, spættet og sribet, sjældnere helt overdækket; beskyggede Frugter ere næsten uden rødt; fine, lidet iøjefaldende Punkter findes næsten overalt. Lugt kjendelig. — Kjød: svagt gullighvidt, ofte med grønligt Skjær, middelfint, løst, mørt, saftigt, vinagtigt, tilstrækkelig sødt, næsten uden Aroma. — Kjærnehus: løgformet; Kamrene små, imod Stilken spidse, imod Bægeret afrundede, rummelige, oftest åbne, indeholdende hvert 1—2 store og runde, kort tilspidsede, mørkebrune, trinde Kjæmer. Axehulen bred eller middelbred.

Modenhed. — Plukkes i sidste Halvdel af September; tjenlig til Forbrug i Oktober og November.

Kvalitet og Brug: anvendelig som Bordfrugt og god Kjøkkenfrugt. Formedelst sin Skjønhed særlig anvendelig som Prydfrugt til Borddekoration, ved Udstillinger og i Frugtudsalg.

Dette Æble er i de sidste Decennier blevet meget udbredt her i Landet og er meget afholdt formedelst sin tidlige og store Frugtbarhed. Det er på velplejede Dværgtræer og især på Snortræer, at Frugterne opnå deres betydelige Størrelse og fulde Skjønhed, så at Dyrkningen af det som Dværgtræ i beskyttede Haver er fuldt berettiget, også som Prydtræ.